

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень — у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня знаходяться в Укр. Роб. Домі, на р.і вулицях Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ЗАМОРДУЮТЬ САККА Й ВАНЗЕТІ.

Американські капіталісти й їхній класовий суд рішили наперекір цілому світові замордувати двох невинних робітників. Найвищий суд штату Массачусетс постановив вирок смерті. Справу, яка тягнеться вже ось сім літ, він розглядав лише 48 годин.

Найвищий суд Злучених Держав апелю оборони не прийняв, заявивши, що апеля поданий "в невідповідній формі". Суд вимагає до апеля десять копій розправи, а для апеля дано дуже короткий речення.

Та це все суцільна формальність. Як найвищий суд штату Массачусетс, так і найвищий суд Злучених Держав не хочуть допустити до пересуду цілої справи, бо є певні теми, що на розправі вийдуть на світло дня такі скандальні витівки, які покажуть перед цілим світом обличчя американського капіталістичного суду в його правдивому світлі. Не тільки робітничі, але й літературні та наукові сили Злучених Держав знають, що судя Теєр, який перший засудив на смертну кару Сакку й Ванзеті, наперед вихвалявся, що він їх засудить.

Ціла перша розправа відбулася в скандально сфабрикованих обставинах. Свідки були підібрані, все було наперед приготуване для того, щоб засудити двох людей за грабінництво з вбивством, які того дня були навіть в цілком іншому місці. Сакка й Ванзеті засудили за революційну діяльність, а не за грабінництво та вбивство.

Після засуду почалися страшні митарства ходження від Ани до Каффи, що дійшли до найвищого ступеня в останніх днях. Губернатор Фулер під натиском працюючих цілого світа взявся за розглядення справи. Хто знає, як він переводив слідство? Ніхто. Все робилося таємно, заховано, за кулісами.

Невідомо когось губернатор кликав, як випитував. Відомо тільки, що судя Теєр десь перед вироким губернатора Фулера вийшов від него весело посміхаючись. Все з тої усмішки гієни преса знала, які будуть наслідки Фулерової комісії.

Найвищий суд штату Массачусетс впротязі 48-годин відмовив в перегляданню справи, а найвищий суд Злучених Держав апеля не прийняв (коли пишуть ці рядки). І чим далі — все тяжче борються за врятування життя двох невинних робітників. Бо суд не хоче визнати своєї помилки, не хоче плюнути собі в обличчя перед цілим світом. Винні Сакка й Ванзеті, чи не винні — не в тому тепер справа, а справа в "преступку" американського капіталістичного "правосуддя". Коли-б губернатор Фулер найшов був, що Сакка й Ванзеті невинні і звільнив їх від кари, він перед цілим світом був би доказав, що в Америці суди фабрикують і судять на смерть невинних людей тільки тому, що так хочуть капіталісти. Коли-б найвищий суд штату Массачусетс назначив був нову розправу — він тим самим показав би, що й Теєр і Фулер відносилися до справи несправедливо, не говорячи вже про те, що викрилася-б на новій розправі.

Тепер так саме мається справа з найвищим судом Злучених Держав. Він не хоче прийняти апеля. Бо він знає, що його рішення не може бути іншим, як рішення Теєра, Фулера та найвищого суду штату Массачусетс. Коли-б воно було іншим, то воно дезакредитувало-б все стейтве судівництво й владу. Тому найвищий суд, чи федеральний — не хоче навіть братися за ту справу, вишукуючи причини й то такої, що її годі у визначеному часі виконати. Федеральний суд хоче попросту вмити руки від справи Сакка й Ванзеті.

Ві певно спитаете: "То на що-ж в такому разі є різні судові інстанції, чому закони кажуть, що коли ти недоволений рішенням нижчого суду, можеш апелювати до вищого?" Так, Але треба згадати, що це суд капіталістичний, класовий і такий-ж його закони. Коли-б на місці оскаржених сиділи не революційні робітники, але синки мліонерів, тоді для них всі форми апелів були-б до прийняття, кожний суддя, чи губернатор найшов би багато виправдуючих причин, щоб їх не вбити навіть тоді, коли-б їм дійсно було доказано вину, коли-б вони до неї навіть самі призналися. Пригадаймо собі скандальну історію мліонерських синків Леопольда й Леба в Шикаго, що "із-за пригоди" замордували свого шкільного товариша. Тут було викрито все до найменших подробиць, вони самі признали себе винними і вони не пішли на електричне крісло. Ніхто, крім нанятих адвокатів, в їх обороні не ставав.

А тут ось два невинні робітничі мученики вже сім літ томляться в тюрмі очікуючи смерті. Оборона, робітничтво цілого світа, люди науки й знання борються за врятування їх від смерті — домагаються нового публічного переглядення справи, з новими суддями й нічого не можуть зробити.

ЩЕ ПРО ВІДОКРЕМЛЕННЯ.

Запитую нашу редакцію один тов. в листі: "Чи редактори "Кан. Українця" справді такі тупоумні, чи вони лише владять таких та дурять своїх читачів? Чому вони домагаються відокремлення Комуністичної Партії України від радянського уряду і чи таке відокремлення можливе?"

На перше питання ми не відповідаємо. А що до другого, то тут справа ясна: всі вороги Радянського Союзу бажать відперти комуністів від влади. Це їхня одинака мета, мрія, за це вони, петлюрівці, гетьманці, шаповалівці, готіві продавати Україну частинами, віддати цілу її в оренду міжнародним капіталістам, кинути її знову в царські кігті на цілі століття — аби тільки "відокремити комуністів від уряду".

Обурюються гетьманщина та петлюрівщина, що на Україні має владу комуністична партія. Вони кричать, що це несправедливо, що влада повинна бути "народна".

Дуже поганенькі, з них комедіянти. Вистарніть глянути по цілому світі, по всіх державах — по тих, де уряд "демократія" й де уряд "диктатура", а побачимо, що всюди при владі якась партія.

Почнемо від найближчої до нас влади — канадійської. Кажуть, що тут влада "народна", "демократична". Так кажуть тільки дурні, або ті, що свідомо замилюють людям очі. Кожна розумна людина скаже вам, що в Канаді доміняльна влада є ліберальна. В Канаді уряд ліберальної партії. Чому "Кан. Українець" не скаже: "Ліберальна партія повинна бути відокремлена від канадійського уряду". Такого він не скаже, бо й коні з него сміялися-б. Коли-б нині ліберальну партію відокремити від канадійського уряду, то той уряд не втримався-б літ хвилини. Значить на його місці прийшов би — хто? Консервативний уряд — знову така партійний. Чи-ж не бачили ми минулого року, що робилося в канадійському парламенті між консервативами та лібералами, як вони жерлися за владу?

Який уряд в Злучених державах? Там уряд разом з президентом — республіканської партії. Який уряд в Англії? — консервативний. Який в Італії? — фашистський. Якого уряду для України хочуть йолопи з "Кан. Українця"? — гетьманського. Еге-ж, і то не по вибору, але по назначенню, диктаторського, з Миколою Миколаевичем на чолі. Чи народ український не хоче цих паразитів, бо ще рани на його тілі не загоїлися від цього колишнього урядування — для гетьманських недолудів це байдуже. Вони кажуть, що гетьманську волю й панщину українському народові можна накинути при допомозі англійської, французької, польської зброї.

А ми кажемо, що скорше виникне з пам'яті всіх смітничих царів, гетьманів і тих, що їхні патинки лижуть, ніж вони накинуть працюючим радянської країни нову неволю. Там на сторожі завоюваних революцією прав українського трудящого людю стоїть комуністична партія. Під її проводом народ завоював землю й волю, під її проводом він їх і боронитиме.

Тому ніхто не відокремить комуністичної партії від радянського уряду.

ГЕНРІ ФОРД ВЧИТЬСЯ ЛІТАТИ.

Генрі Форд, відомий дитройтський фабрикант автомобілів, замовив до Дитройт собі Ліндберга й полетав з ним 20 хвилин над його аеропланом над містом, над своєю фабрикою. Коли-ж авіа старий, тоді з Ліндбергом полетів його син.

На зверхній погляд, здається, нема нічого дивного в тому, що Фордові захотілось трохи політати. Ой, ні, це не є собі звичайне літання для прогульки, чи для розради. Це є вираховане бізнесове літання. Бо коли-б Форд хотів політати, то міг він зробити це давно й не раз. І не потрібні-б йому було замовляти аж Ліндберга, розкритичного за свій перелет з Нью-Йорку до Парижа.

Це літання Форда тісно зв'язане з його недавнім кожно-прикладним покаянням — "простіть мене грішного" — перед жидівськими капіталістами. А благання прощення Форда в жидівських капіталістів має під собою глибоку економічну причину, як і саме літання з Ліндбергом. Ми тут вкоротці про це й скажемо.

Не тільки світа, що у вікні — є його це більше поза вікном. На американському ринку, як і на міжнародному є не лише Фордові автомобілі — є їх дуже багато й не-Фордових. Останніми часами почала в Злучених державах дуже сильно розвиватися автомобільна компанія Дженерал Моторс Корпорейшн. Це є шайний рід автомобільних фірм, що злучилися разом по "добрій волі", а ще більше по неволі, й тепер становлять могутню автомобільну індустрію, що виробляє автомобілі під різними фірмами. Дженерал Моторс Корпорейшн є в спілці з Рокіфелеровою Стандард Ойл Компанією в Нью-Джерсі для продукції кавалів літального сорту газоліну. Разом з іншими моторними та роверними компаніями вона творить 40 мліонів-долларовий пул для стабілізації цін на ровер. В 1926 році Дженерал Моторс Корпорейшн продав найбільше автомобілів за кожную іншу компанію на світі.

В 1924 році вона виробляла один автомобіль на кожних шість автомобілів, вироблюваних всіма іншими компаніями разом в Злучених державах і Канаді: в 1925 році — один автомобіль на кожних п'ять; в 1926 році — один на кожних чотири; а цього року вона продає одного свого автомобіля на кожних три автомобілі в цілому ринку на території на північ від Мексика.

Та корпорация зорганізувала широку продаж своїх автомобілів за кордоном. Вона оперує своїми власними банками. Виплативши своїм шерцвоям величезні дивіденди, вона на 30. червня мала за перший пів-рік цього року 164 мліони долларів надлишки.

Вона стало удосконалює своє виробництво, добуває нові фабрики. І філія Шелл-ролет саме тепер закінчує нову \$2,000,000 фабрику.

Вол стріє сподіється, що ця компанія в 1927 році буде мати \$1,058,153,000 (один мліярд 58 мліонів) загального доходу. Під чистий заробіток в 1927 році перевелись 200 мліонів долларів, тоді як минулого року вона мала \$176,698,000 чистого доходу.

Що-ж ми тепер чуюмо про індустрію Форда? Чуємо, що вона найслабше стоїть цього року за всі попередні роки. На канадійському боці (у Форд-Сіті) фабрики Форда робили по два-три дні на тиждень, а тепер ось вже пару місяців зовсім стоїть. В Дитройті, в серці Фордової індустрії, також великий застій. Багато робітників-відправлено з роботи, високоплатним зрівано платню.

Тепер Форд переробляє свою фабрику, приспособляє її до вироблювання автомобілів найновішої удосконаленої системи, бо на старі нема попиту, бо Дженерал Моторс Корпорейшн вибирає ринки.

Це й була найголовніша причина, чому Форд так по-рабськи вилас на коліна перед жидівськими капіталістами й попросив прощення за свої "вольні й невольні перед ними сорження".

Вже від довшого часу пишуть-газети, що Форд приспособляє свою фабрику, чи частину її до вироблювання літаків і то дуже великої конструкції, що могли-б везти по 100 пасажирів.

Чи зрозуміло тепер вам, чому Форд і його син (одинокий наслідник і компаніон) літали на аероплані Ліндберга? Для направлення свого пошарпаного бізнесу. Ріжні компанії дають тисячі долларів Ліндбергові тільки за те, щоб позволив своє ім'я причепити на їх оголошеннях. А Форд живого Ліндберга разом з його аеропланом спровадив до себе, ще й разом з ним на його аероплані полетав. Живим Ліндбергом пробивав у повітрі дорогу своїм майбутнім аеропланам. А злізши з аероплана — зараз почав говорити про свої аероплани та про найновіші моделі своїх автомобілів, що мають невдовзі побачити світ.

Зчепилися у великій боротьбі на ринку два автомобільні великани: Дженерал Моторс Корпорейшн і Форд енд Сон. Двом тісно. Для двох них мало світу. Один мусить уступити і уступити. Сильніший зійде слашого.

Чи допоможе Ліндберг Фордові? Мусій.

ПОДІЇ В РІЖНИХ КРАЇНАХ І ОРГАНІЗАЦІЯХ

КОНГРЕС ЗРАДНИКІВ.

В Парижі відкрився конгрес Амстердамського Інтернаціоналу. З цього приводу секретар Профінтерну т. Лозовський висловив такі міркування: "Тепер уже можна не помиляючись пророкувати, яким річищем реформістські вожді скерують роботу конгресу. Знаючи природу й "ідеологію" всіх тих Удегестів, Лейпартів та інших профбюрократів, ми можемо бути наперед переконані, що вони, як-то кажуть, лізнуть із шкури, щоб винищити всякий живий, революційний зміст у тих певних проблемах, що їх поставлено на обміркування конгресу. Запорукою цьому — ганебна діяльність Амстердаму за останній 3-ох річний період після Віденського конгресу.

Досить згадати хоч би зрадницькі вчинки Амстердаму в героїчних днях боротьби англійських гірників та їхнє єврейське лицемірство до китайських борців за незалежність. Вони не то що не відгукнулись на заклик шахтарів про допомогу, а викричали страж, щоб почати кампанію проти С.Р.С.Р., Профінтерну й проти профсоюзів Радянських Республік, що по братам до помагали страйкерам. Такий-же камінь замисля хліба амстердамські проводіри запропонували й китайським трейд-юніям, що звернулися до них за підтримкою.

"Боротьба, як кажуть ці проводіри, політична, а не економічна, і тому ми не можемо допомагати..."

"Навряд чи у всі історії світового робітничого руху знайдемо ми такі ганебні сторінки зрадництва й фарисейства з боку "проводірів" трейд-юнійних організацій. Отаке й не диво, що лави трейд-юній, які належать до Амстердаму, зменшилися з 22.7 мліонів до 13.5 мліонів. Звісно, що таке катастрофічне зменшення числа членів трейд-юній не могло не відбитися шкідливо й на фінансовому стані цього, лихо-Інтернаціоналу. Отаже

ЗАХІДНИЙ СВИСТОК СВИЩЕ В КОМІН.

— Був собі чоловік Нетяжка, на нему сірая сямряжка, шовкова шапочка, чи хороша моя казочка — казати чи ні? — Казати! — Ти кажеш казати, і я кажу казати. Був собі чоловік Нетяжка, на нему сірая сямряжка, шовкова шапочка, чи хороша моя казочка — казати чи ні? — Казати! — Ти кажеш казати, і я кажу...

Отак можна казати ту казочку аж поки ангели на страшний суд не затрублять.

Питання тільки, чи захоче-б хтось слухати нині, завтра й після завтра.

"Наш Поступ" (чорт каже, що його), наприклад, ойовдає таку казочку, про шовкову шапочку, а як людям докучило її слухати, то він тепер каже, що як люде про него дбають, так дбайте ми й про них.

Колісь казочка "Нашого Поступу" була така: "Громада великий чоловік". Як 100 людей зложить по 20 долларів то буде 2,000 долларів. А як 2,000 людей зложить по 20 долларів то буде 40,000 долларів, а як 40,000 людей зложить по 20 долларів, то

— Був собі чоловік Нетяжка, на нему сірая сямряжка, шовкова шапочка, чи хороша моя казочка — казати чи ні? — Защипіть тобі коліса... Блоф був, а не шовкова шапочка. Всі оті хвалюваті заяви, що газета громадська, що нові машини вставляємо й газету що тижня на 8 сторін починаємо — говориться лише для того, щоб цікавіша була казочка.

шукаючи способів зміцнити його фінансову базу, реформістські "проводіри" додумалися навіть до скорочення секретаріату Амстердаму й зменшення ім. заробітної платні. Мають, наприклад, залишити з трох секретарів тільки одного, зменшивши при тому йому платню. Взагалі взято курс на максимальне скорочення витрат Амстердаму, чому не заперече навіть генеральний секретар Удегест, зробивши проте приємний виняток для своєї генеральської роботи: Удегест не погоджується на зменшення своєї міністерської платні.

Поруч з процесом зменшення лав амстердамців зростає число так званих революційних меншостей, що провадять боротьбу за єдність світового трейд-юнійного руху. Особливо ліви угруповання напевне матимуть представників на конгресі, але, напевне, ватажки — зрадники з Амстердаму, виявлять усіх заходів, щоб дискредитувати й паралізувати виступ "крамольників".

"СИЛА ДУХОВОГО ПЕРЕКОУВАННЯ".

Перед нами перші наслідки ганебної зрадницької роботи австрійської соціал-демократичної партії підчас та після кривавих віденських подій. "Християнсько-соціалістична" реакція, спираючись на перекоування, вирішила закрити за собою що "перемогу" над пролетаріатом.

"Християнсько-соціалістична" партія, що стоїть коло керми державного корабля в Австрії, ухвалила резолюцію, в словесно задоволення з приводу того, що уряд німців влад без жадних уступків". Це саме й ствержує капітуляцію соціал-демократів перед буржуазією, перед убійниками робітників, що не добилися задоволення навіть тих мінімальних вимог, що вони їх висунули в критичний момент боротьби на вулицях у Відні. Усе, що спричинилося до розстрілу робітників, залишилося на своїх місцях, а де-хто дстав навіть "подяку" й підвищення "за чудову роботу". Ніхто з убійників не зазнав найменшої шкоди й, звісно, християнсько-

соціалістичний уряд залишився на своєму місці.

Як наслідок капітуляції соціал-демократів перед буржуазією неминуче збільшився урядовий терор, утиски проти робітників, переважно проти комуністів. Гасло робітників про боротьбу з фашизмом соціал-демократи обернули в погромний заклик проти комуністичної партії. Поліцей-президент Шобер та "заслужений" наслідувач Носке — зайці не переставать гукати на всіх роздорижках про те, що віденські робітники стали жертвою комуністичних агітаторів то-що.

Увесь кривавий інцидент з усіма головними причинами, що його викликали, умисне замаскувати й роблять усе, щоб дискредитувати великі стихійні поривання австрійського пролетаріату.

А розбитим і обдуреним робітникам проводіри повинні кинути на вітри хоч які-небудь перспективи. І соціал-демократи підсовують таку "утіху": соціал-демократична партія й далі провадитиме класову боротьбу "силою духового перекоування".

І цей соціал-демократичний рецент класової боротьби дають тоді, коли австрійська урядова християнсько-соціалістична партія проповідє такі "християнсько-соціалістичні" методи боротьби з робітничою класовою, як от: "суворо покарати винних робітників, змінити закон про страйки, збільшити репресії за політичні злочини аж до кари на горло, організувати страйколомство та, "коли соціал-демократи й далі робитимуть обструкції", розпустити парламент.

Навіть після віденських розстрілів соціал-демократів немагається заховати від австрійського пролетаріату всю сувору класову правду й завзято спокуюше робітників "силою духового перекоування" тоді, коли кров робітників ще не висохла на віденських вулицях і коли "християнські" убійники товчуть фашистські ножі, щоб зробити спробу стити голову робітничому рухові. Але австрійський пролетаріат уже сам знає, єдиний правдивий шлях — шлях революційної класової боротьби.

Почав виходити "Наш Поступ".

Почав два рази на місяць. Як побачив його видавець, що нема за що видавати два рази на місяць, почав видавати його що тижня. Як побачив, що нема за що видавати щотижня, побільшив його на 8 сторін. Як побільшив його на 8 сторін, то почав "Наш Поступ" виходити на 4 сторінки раз на п'ять тижнів... Потім вийшов на дві сторінки раз на півроку. Потім на одну сторінку раз на рік. Потім вийшов в четверть сторінки раз на 25 літ. Потім вийшов лише наголовок раз на 100 літ. Потім — вийшов шпик на віки вічні — аминь.

Куркуленко.

ПАРТІЯ ПРАЦІ ІДЕ РАЗОМ З ДЕ ВАЛЕРЮ.

ДУБЛІН, 13. серпня. — Ірландська Партія Праці рішила не ставити своїх кандидатів в додаткових виборах за запровадження місяць в парламенті, що опорожені через вбивство Кевіна О'Тігуса та смерть графині Марквіч, полишаючи вільне поле для де Валерої партії Фіна Фейл. Якщо Сін Фейнері також не поставять своїх кандидатів, то в цих виборах приїде до прямої боротьби між урядом і Фіна Фейл. Буде це важна політична боротьба.

800 ПОЛЦІВ В ПОЛЬЩІ ЗЛОВИЛИ 400 ЗЛОДІВ.

Недавно поручив міністер Складковський командантові варшавської поліції узадати облавну на злодів цілого варшавського повіту. В облаві взяло участь 800 полців, що у висліді прилапали 400 злодів. Як бачимо, живо показалося дуже обильним.